

РЕШЕНИЕ

№ 49

гр. К., 14.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ЧЕТВЪРТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МИХАИЛ Г. МИХАЙЛОВ

при участието на секретаря АТАНАСКА Д. ДЖАГЪЛОВА като разгледа докладваното от МИХАИЛ Г. МИХАЙЛОВ Административно наказателно дело № 20225510201060 по описа за 2022 година

Производството е по реда на член 53 и следващите от ЗАНН. Обжалвано е наказателно постановление №22-0284-001710 от 13.09. 2022 год., издадено от началник РУ в ОДМВР-С.З., РУ-К., с което на Х. Й. Й., на основание чл.53 от ЗАНН, чл.175,ал.3,пр.1 от ЗДвП и чл.177,ал.1,т.2 от ЗДвП, са наложени: административно наказание- глоба общо в размер на 300 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца, за нарушения на чл.140,ал.1 от ЗДвП и чл.150а,ал.1 от ЗДвП.

С жалбата е направено искане за неговата отмяна. Изложените доводи се свеждат до това, че наказателното постановление било неправилно и незаконосъобразно. В съдебно заседание въззивникът не се явява, но негов процесуален представител поддържа жалбата и моли съда за отмяна на наказателното постановление.

Административнонаказващият орган не изпраща представител в съдебно заседание. Чрез юрисконсулт депозира писмено становище за неоснователност на жалбата и настоява обжалваното наказателно постановление да се потвърди като законосъобразно и правилно.

Жалбата е подадена от надлежна страна в срока по чл.59,ал.2, предл.1 от ЗАНН и срещу правораздавателен акт, който засяга имуществената сфера

на наказаното лице. НП е връчено на жалбоподателя на 01.10.2022г., а жалбата срещу него е подадена на 04.10.2022г.- в предвидения в закона преклузивен срок. Това прави разглеждането ѝ в съдебното производство процесуално допустимо.

След преценка на събраните по делото доказателства началник РУ в ОДМВР-С.З., РУ-К. е приел за установено следното от фактическа страна:

На 05.03.2022г. около 16.30 часа Х. Й. Й. в Община-П.Б., на път първи клас I-6, в района на бензиностанция „Р.“, в посока изток-запад, като неправопособен водач, без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство, е управлявал мотоциклет „Бета 520“ с номер на рама ZD3E30300B03000387, което не е било регистрирано по надлежния ред.

АУАН бил съставен във връзка с Постановление на РП-С.З. от 08.08.2022г. с №5273/2022г. за отказ да се образува досъдебно производство, а в последното прокурора е приел, че обществената опасност на деянието на Й. е явно незначителна, т.е. че е налице чл.9,ал.1 от НК и е изпратил материалите по преписката на началника на РУ-К. да прецени дали следва да санкционира нарушителя.

АНО приел, че жалбоподателят е нарушил чл.140,ал.1 и чл.150а,ал.1 от ЗДвП и е издал обжалваното наказателно постановление.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Не се твърди от жалбоподателя и неговият процесуален представител обратното на изложеното в АУАН и в издаденото въз основа на него наказателно постановление по отношение на двете нарушения на ЗДвП и не се представиха доказателства в подкрепа на жалбата, с изключение на твърдението на адв.К., че всъщност въззивникът само е бутал мотоциклета си, без да задейства двигателя му.

Наказателното постановление несъмнено е било издадено от компетентно лице, което се установява от представената по делото изрична оправомощителна заповед, доказваща наличието на подобна компетентност на издателя на постановлението- началник РУ към ОДМВР-С.З., РУ-К., а и на съда е служебно известно, от представяна по други административно-

наказателни дела заповед, че към датата на постановяване на наказателното постановление именно посоченото длъжностно лице е изпълнявало тази длъжност.

По съществото на административното обвинение съдът намира извършването на административните нарушения за доказано по несъмнен начин, съобразно описаното по-горе.

Не се споделя от настоящия съд оплакването на процесуалния представител на въззивника, изразено от него в с.з., че на посочената в акта и наказателното постановление дата жалбоподателят не е управлявал мотоциклет по смисъла на ЗДвП, тъй като само го бил бутал. Това е така, защото управлението на МПС по смисъла на закона представлява упражняването на контрол върху него. В тази връзка дали мотоциклетът е бил бутан, в случай че това е станало по път за обществено ползване, или същият се е движил, чрез задействане от страна на водача на моторната му тяга, е без значение.

Въз основа на събраните доказателства безспорно се установява и обстоятелството, че към момента на извършване на нарушението, мотоциклетът изобщо не е бил регистриран по съответния законов ред. От изложеното става ясно, че са налице всички елементи от обективната страна на състава на нарушението по чл.140,ал.1 от ЗДвП. В същото време, за да се приеме, че е извършено деянието, а именно- неизпълнение на задължението да се управляват по пътищата, отворени за обществено ползване само МПС, които са регистрирани, е необходимо да са налице и доказателства, от които може да се направи несъмнен извод, че нарушителя е бил наясно с обстоятелството, че управлението от него мотоциклет няма регистрация. Относно наличието на това обстоятелство всъщност няма никакво съмнение, тъй като върху МПС, управлявано от Й., не е била поставена каквато и да било табела с регистрационен номер върху нея.

В изпълнение на задължението служебно да следи за наличието на съществени процесуални нарушения в процедурата по издаването на НП, които да опорочават последното и да повлекат неговата отмяна на това основание, съдът констатира, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати такива и че същите са довели до засягане правото на защита на нарушителя в значителна степен, а именно:

Съгласно императивната норма на чл.42,ал.1,т.3 от ЗАНН актът за установяване на административно нарушение трябва да съдържа мястото, където е извършено деянието. Идентична, относно наказателното постановление, е разпоредбата на чл.57,ал.1,т.5 от ЗАНН.

В случая от така констатираното в АУАН и НП не става ясно къде е извършено деянието. Много неясно, неточно и объркващо в акта е описано, че Х. Й. Й. е управлявал мотоциклет „на ПП I-6 в района бензиностанция „Р.““, като тези констатации на актосъставителя са били повторени от АНО в издаденото от него наказателно постановление.

По доста различен начин интерпретира установените обстоятелства и факти прокурорът в изготвеното от него постановление за отказ да се образува досъдебно производство. Същият описва следната фактическа обстановка: „Й. управлявал мотоциклета по път, по който не важало изискването...на чл.140,ал.1 от ЗДвП, а именно- по пътища, находящи се северно, над ж.п. гара с.Търничени, общ.П.Б.. Прибирайки се към селото, решил да зареди превозното средство с гориво на близко намиращата се бензиностанция „Р.“, находяща се на ПП I-6, разклон за с.Търничени, общ.П.Б..“

Изложеното дотук навежда извода, че почти целия маршрут, по който се е движил жалбоподателя, не е отворен за обществено ползване.

Й. само е пресякъл ПП I-6 с цел да зареди с гориво мотоциклета си-факт, неоспорен от нито една от страните в производството.

От друга страна, актосъставителят и АНО, макар и абстрактно, са посочили координатите на извършване на нарушението на един по-стеснен участък от целия маршрут на въззивника и по един тенденциозен начин, удобен да се потърси административно-наказателна отговорност на нарушителя и заобикалящ разпоредбата на чл.1,ал.1 от ЗДвП, съгласно която правилата за движение по пътищата, регулирани с ЗДвП и ППЗДвП се прилагат изключително и само при движение по такива, отворени за обществено ползване, като компетентността на органите за контрол по този закон не се разпростира върху пътищата, които не са отворени за обществено ползване(чл.2,ал.3,изр.второ от ЗДвП).

Установената действителна обстановка дава на съда основание да приеме, че деянието, за което е ангажирана административно-наказателната

отговорност на въззивника, представлява маловажен случай по смисъла на член 28 от ЗАНН, тъй като извършеното нарушение е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от този вид. Такава преценка за маловажност, видно от отразеното в наказателното постановление изобщо не е била извършена, а когато съдът констатира, че предпоставките на чл.28 от ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление, поради издаването му в противоречие със закона. В конкретния случай не са съобразени фактите относно характера на нарушението, величината на евентуалните вредни последици от нарушението, а макар те да не са съставомерни за квалификацията на деянието, същите са правно релевантни за окачествяването му като маловажно. Тези факти обуславят маловажността на случая и са предпоставка за освобождаване от административно-наказателна отговорност. В тази насока е и Тълкувателно решение №1 от 12.12. 2007г. на тълк. н.д. №1/ 2005г. на ВКС, докладчик съдия Блага Иванова.

С оглед изложеното съдът счита, че наложеното на жалбоподателя административно наказание не съответства на извършеното маловажно административно нарушение.

За пълнота на изложението следва да се отбележи наличието на друга още по-основателна причина за отмяна на обжалваното наказателно постановление, изразяваща се в следното:

Постановлението на РП-С.З. от 08.08.2022г. с №5273/2022г. за отказ да се образува досъдебно производство било изпратено на началника на РУ-К. по компетентност за преценка за налагане на административно наказание.

Същото било получено в деловодството на РУ-К. на 10.08. 2022г., като на 26.08.2022г. бил съставен АУАН серия АД бл.№ 008978, въз основа на който на 13.09.2022г. било издадено наказателно постановление №22-0284-001710.

В случая, след като е формирал мнение, че жалбоподателят е извършил административно нарушение, след получаване на постановлението на РП-С.З. за отказ да се образува досъдебно производство, и след като е преценил, че са налице основанията за това, АНО е следвало да издаде наказателно постановление, въз основа на акта на прокурора, а не да стори това след

съставяне на акт, в противоречие с правилото на чл.36,ал.2 от ЗАНН, съгласно което: „Без приложен акт административно-наказателна преписка не се образува освен в случаите, когато производството е прекратено от съда или прокурора или прокурорът е отказал да образува наказателно производство и е препратено на наказващия орган.“

Поради изложените съображения настоящият съдебен състав счита наказателно постановление №22-0284-001710 от 13.09.2022 год., издадено от началник РУ в ОДМВР-С.З., РУ-К., за незаконосъобразно и издадено при допуснати от наказващия орган съществени процесуални нарушения, поради което намира, че същото следва да бъде отменено на посочените основания, както и да бъде прекратено административнонаказателното производство, образувано със съставянето на АУАН серия АД бл.№ 008978/ 26.08. 2022г., на основание чл.63,ал.2,т.3 от ЗАНН.

Предвид изложеното дотук и на основание чл.63,ал.2,т.3 от ЗАНН, във връзка с чл.63,ал.1,пр.3 от ЗАНН, във връзка с чл.84 от ЗАНН, във връзка с чл.317 от НПК, във връзка с чл.24,ал.1,т.6 от НПК съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление №22-0284-001710 от 13.09. 2022 год., издадено от началник РУ в ОДМВР-С.З., РУ-К., с което на Х. Й. Й., ЕГН *****, от *** са наложени административно наказание-глоба общо в размер на 300(триста) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца.

ПРЕКРАТЯВА административно наказателното производство по АН дело №1060/ 2022г. по описа на Районен съд-К., образувано със съставянето на АУАН серия АД бл.№ 008978/ 26.08. 2022г..

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението, че самото то и мотивите към него са изготвени, пред Административен съд гр.С.З..

Съдия при Районен съд – К.: _____

